

Minnesanteckningar från seminarium om (kommunal) finansiering av naturvårdsåtgärder 3 november 2021

Reflektioner som kom upp på seminariet var bland annat att:

I Norden/Sverige är vi väldigt bekväma med att staten jobbar med naturvårdsåtgärder. I Europa sker detta i större utsträckning ideellt i olika grupperingar. Tillfällen att vara ute och göra meningsfulla saker ihop med andra. I Sverige har vi många ensamhushåll.

En lösning när kommunen saknar pengar är att engagera olika aktörer i projektet. Minst 1/3 av LONA-projekten i landet som utvärderades 2016 är det en väldigt stor involvering av andra än kommunens tjänstemän.

Grön infrastruktur är både parker, träd, tak, blommor, sånt vi har där vi bor, runt och mellan husknutarna men också Natura 2000 och de stora landskapsperspektiven i bland annat nationalparker. Bra för skydd av arter, rening av luft, rekreation, välmående för både människor och djur. Samarbete mellan olika kompetenser behövs.

Synen på naturvård behöver breddas. Man måste inte vara biolog för att driva naturvårdsprojekt och det handlar inte bara om hotade arter utan om friluftsliv, lärande, pedagogik, samhällsplaneringsfrågor och så vidare. Kompetensen kan knappast finnas i samma person utan man måste samverka mellan olika områden. Exempel som nämndes var även byggbranschen (gröna tak, parker). Kapaciteten finns i Sverige men vi måste tänka naturvård på ett annat sätt. Få naturvård att vara något som vi behöver för att må gott.

Att skifta fokus från djur- och växter till människan kan vara en väg framåt. Exempel från Rönneåprojektet som gått från LONA-projekt till LIFE-projekt med fokus på restaurering av habitat för lax, ål och öring. Klippans kommun satsar trots sin lilla storlek 50 Mkr på att restaurera livsmiljöer som gynnar människan men också bland annat fisk.

Satsning på friluftsliv behöver inte innebära att allt blir överarrangerat och tillrättalagt. Vi behöver satsa på att öka kunskapen om och därmed möjligheten att uppskatta naturen som sådan!

Det sociala värdet av naturvård är den hävstång som behövs för att få fram de resurser som behövs, men då måste också den akademiska naturvårdsforskningen integrera det perspektivet!

Det kan vara svårt med mellankommunalt samarbete, eftersom en del kommuner är synnerligen restriktiva för att hålla kommunalskatten låg.

Länkar till publicerade rapporter och artiklar

Rapport 6748: [Tio års erfarenheter med LONA — lokala naturvårdssatsningen-Intresse, deltagande och lärande ISBN 978-91-620-6748-9 \(naturvardsverket.se\)](#)

Rapport 5605: [Erfarenheter av lokala naturvårdsbidrag \(LONA\) i processperspektiv \(naturvardsverket.se\)](#)

Rapport 5811: [Lärande i lokala naturvårdsprojekt \(LONA\) \(naturvardsverket.se\)](#)

Rapport 5923: [Effekter av delaktighet i lokala naturvårdsprojekt \(LONA\) \(naturvardsverket.se\)](#)

Rapport 6392: [Kommunalt naturskydd i lokala naturvårdssatsningen \(LONA\) \(naturvardsverket.se\)](#)

Artikel publicerad i Local Environment 2020: [Hela artikeln: Delegera makt från staten: lokala initiativ för naturskydd och rekreation i Sverige \(tandfonline.com\)](#)